

EGYESÜLETI ÉRTESÍTŐ

Kiadja: A Magyar Csendőrök Családi Közössége — Cleveland, Ohio, USA.
1969. év Június — Chartered July 14, 1958. B. 56-940. — 29 és 30-ik Szám

• HIVEN • BECSÜLETTEL • VITÉZÜL •

DR. ECKHARDT TIBOR MEGEMLEKEZÉSE

a Magyar Nemzeti Hadsereg 50 éve történt megalakulásáról

A szegedi ellenkormány és a Magyar Nemzeti Hadsereg megalakulásának 50. évfordulója alkalmából a Magyar Csendőrök Családi Közösségének elnöke levélben kereste fel dr. Eckhardt Tibort, mint a volt ellenkormány — tudomásunk szerint egyetlen — szabad földön élő tagját.

Dr. Eckhardt Tibor válaszából az immár történelmi értékű, s a M. kir. Csendőrséget is megtisztelő visszaemlékezését az alábbiakban közöljük.

“Az ideai Hősök napján, büszkén emlékezem vissza a Magyar Nemzeti Hadsereg megalakulásának 50-ik évfordulójára. Kun Béla orosz-kommunista rendszerének a gyors megdöntése és hazánk jó rendjének a helyreállítása ennek a sikernek volt elsősorban köszönhető.

Feleleveníték egy már történelmi eseményt. Az első lépés, a fegyveres erő megszervezése még Aradon történt, mikor 1919 áprilisában Károlyi Gyula gróf ellenforradalmi mozgalmának a támogatására felállítottuk az “Aradmegyei Csendőrség”-et. Ennek az engedélyezését de Gondrecourt, francia tábornoktól én szereztem meg. Ugyanakkor futárt küldtem be a román megszállás alatt levő Kenderesre Horthy Miklóshoz (feleségem nagybátyja és esküvőnkön násznagyom volt), hogy jöjjön sürgősen Aradra és vállalja a magyar fegyveres erő megszervezését a kommunisták ellen.

A románok előnyomulása miatt el kellett vonulnunk Aradról Szegedre és Horthyt odaérkezésekor én vittem el és mutattam be a Szeged-i minisztériumnak, melyben én külügyi államtitkár és sajtó-főnök voltam.

Ebből a magból fejlődött ki rövidesen a bolsevizmust hazánkban megdöntő Nemzeti Hadsereg!

Isten, áldd meg a magyart!”

* * *

E félszázados évforduló alkalmából Családi Közösségünk őszinte tisztelettel köszönti a 80. születésnapját ünneplő dr. Eckhardt Tibort és további munkájához a magyarok Istenének áldását kéri.

Február 14-e volt a mi ünnepnapunk. Ha ma is otthon végezhetnénk es-
küvel vállalt szolgálatunkat, e napon ünnepelnénk dicső Testületünk felál-
lításának 88. évfordulóját. De mert a Sors hontalanságra kárhoztatott, szét-
szóródottságunkban nem ünnepelünk, ...csak emlékezünk.

Huszonnégy éve, hogy elnémultak a fegyverek, de a magunkkal hozott
reményeinket beteljesítő óra máig sem érkezett el számunkra. Huszonnégy
éve, hogy Moszkva vörös hordái ellepték országunkat és Moszkva paran-
csára az 1945-ös debreceni bábkormány feloszlatta Testületünket azért, mert
a két világháború között nem engedtünk térhódítást a kommunista zsarnok-
ságnak. Ez volt ellenünk a legfőbb vád. — Testületünk megszüntetésével
hazánkban sirba szállt a biztonság, a jogrend, a szabadság. Ekkor vette kez-
detét az erőszakos hódítás, ellenünk pedig megindult az üldözés. Részünkre
a hontalanság, börtön, internáló és kényszermunkatábor, valamint Szibéria
jutott osztályrészül. Huszonnégy, szenvedésekkel, nélkülözésekkel, megalá-
zással és reményeink csalódásával teli esztendő hazánktól távol, messze
idegenben.

De mindez meg sem közelíti a vasfüggöny mögött maradt bajtársaink
súlyos szenvedéseit. Nem is szólva az 1956 dicső és tragikus őszén elbukott
szabadságharc utáni üldöztetésről, Szibériába deportált csendőr bajtársaink
szenvedéséről! Ezért nem ünnepelünk mi, ezért nincs — mint volt — disz-
menet, közös bajtársi diszebed, ... csak szomorú emlékezés!

Csendőr bajtársaim! Mi, a hontalanság szürkéségében, idegen földön,
idegenek között élő bajtársak, február 14-én pár perces csendes ájtatossággal
hajtottuk meg fejünket és emlékeztünk a dicső multról, vértanuinkról, szen-
vedő csendőr bajtársainkról és eltiport nemzetünkről!

Bajtársaim! Bárhová sodorjon is bennünket a végzet, legyünk imádói
meggyötört hazánknak és maradjunk annak mindig hü gyermekei! Tudnunk
kell, hogy a sokat szenvedett és megtiport hazánk vár és visszahív! Ne
feledjük el, hogy nekünk hazánk csak egy lehet, ott, ahol szülőanyáink a
bölcsőben ringattak bennünket és testvéreinket! Az, ahol most vagyunk,
számunkra még otthonnak sem mondható, az csak ideiglenes menedékhely.

Hinnünk kell Bajtársaim, hogy számunkra még kipattan a reményeink
szikrája és akkor a szent sorakozónál mindannyian találkozni fogunk és
együtt menetelünk az új honfoglalásra!

Addig is legyünk Testületünknek hü fiai, s a közös cél érdekében mű-
ködünk és harcoljunk vállvetve a hatalmas világszervezettel a MHBK-vel,
mint ahogy Budavár védelmében is vitézül tettük, hogy a ránk váró súlyos
kötelességet eskünknek és fogadalmunknak megfelelően, hiven és becsület-
tel teljesíthessük!

Szabó János főtörm. Ausztria

Kivonat dr. Balló István a Cs. Cs. K. elnökének 1969 évi Hősök napján a
"Cleveland Magyar Hangja" rádió állomáson elhangzott megemlékezéséből.

1918 október 17-én hangzott el századunk egyik legtragikusabb bejelen-
tése gr. Tisza István miniszterelnök részéről, amikor a Háznak jelentette,
hogy a háborút elvesztettük. Az ő mélységes emberi tragédiája, hogy ő volt
az egyetlen felelős államférfi, aki 1914-ben a Szerbia elleni háborút — ki-
hangsúlyozva, hogy Magyarország 700 év óta nem folytat hódító politikát
— ellenezte.

Az eseményeket azonban akkor már nem lehetett megállítani és az 1914
évi július hó 31-i mozgósítás után a központi hatalmak 4 milliós hadereje
6 milliós entente hadsereggel találta magát szemben.

A háború részünkről balsikerrel indult Szerbiában, majd 1915 márciusá-
ban elesett a Monarchia legerősebb vára, Przemysl. Három éven át váltakozó
sikerrel folyt a háború, amikor Lenin-Trockij bolsevista kormányával a köz-
ponti hatalmak megkötötték a brest-litovszk-i békét. Az entente erőinek
fölénye azonban Amerika hadbalépésével mindjobban érezhetővé vált.

A Monarchia hadserege a mindjobban jelentkező bajok dacára, még
1918 őszén is töretlen harci szellemben az ellenséges országok területén állt.

A hátszágban azonban október végén már teljes volt a zürzavar és ok-
tóber 31-én az "őszirózsás forradalom" napján már a katonatanács uralta
Budapestet. — Linder Béla, az új hadügyminiszter elrendelte az azonnali
fegyverletételt. Így történt azután, hogy a konkra éhes utódállamok szerve-
zetlen erői nyitott határookra találtak. Közben november 16-án kikiáltották a
köztársaságot, mely azután 1919 március 21-én Kun Béla tanácsköztársaságá-
ba vezetett, mely nem állt a területi integritás alapján, s a vörös hadsereg
nem az országot, hanem csak a forradalmat, s annak "vivmányait" védte.

Ilyen körülmények között kezdtek szervezkedni a politikai és katonai
erők a vörös uralom megdöntésére. Így Bécsben az u.n. "Bécsi komité" volt
a központ, élén gr. Bethlen Istvánnal és gr. Teleki Pállal, mellettük működött
Gömbös Gyula vk. szds.-Aradon gr. Károlyi Gyula alakított ellenkormányt,
de ezt az oláhok nem nézték jó szemmel, azért kormányával Szegedre ment
át, ahova nemsokára Gömbös Gyula is megérkezett. — A kormánytagok
közül az emigráns sorsunkban velünk osztozik dr. Eckhardt Tibor, aki Sze-
geden külügyi államtitkár és sajtófőnök volt.

A szegedi laktanyákon 1919 május 7-én rajtaütött 72 tiszt és tisztjelölt,
akik lefegyverezték a bolsevista érzelmű katonákat. Felcsendült a magyar
himnusz és a városháza ormára felrepült a háromszínű lobogó! A Gömbös
Gyula és dr. Bokor Pál által szövegezett eskümintára a csapatok azonnal le-
tették az esküt. Ugyanakkor a szegedi csendőrlaktanyában is helyreállította
a rendet Goreczky Gyula cső. alez., és feleskette a csendőröket. A rendőr-
ség élére Tirts Béla cső. őrnagyot kérték fel. A laktanyák megszállásában
nagy része volt Hrabák István cső. fdhgy. géppuskás századának.

1919 május 16—17 éjjelén a szegedi Petőfi nyomdában néhány lelkes

magyar kiszédett és kinyomtatott egy proklamációt, mely a "Szegei Gondolat" néven ismeretes. Ezt dr. Kelemen Béla, dr. Bokor Pál és még 36 ismert nevű magyar írta alá. Ebben van lefektetve az a nemzeti eszme, mely negyed-századon át kormányaink programját képezte.

Ez a proklamáció az idők távlatában sem vesztett jelentőségéből, teljes egészében azonban sosem valósult meg.

Aradról és Bécsből csaknem egyidőben kérték fel Horthy Miklós altengernagyot, hogy vállalja el a Magyar Nemzeti Hadsereg felállítását. Horthy Miklós eleget tett a kérésnek és június 6-án megérkezett Szegedre, átvette a hadügyi tárcát és felhívást bocsájtott ki a Nemzeti Hadsereg felállítására. Ennek magvát azok képezték, akik május 7-én résztvettek a laktanyák meg-rohanásában. Néhány napon belül az önként jelentkezők száma meghaladta a hateret, mely eredményben nagy része volt Zadravecz ferences páternek.

Szeged háziezrede a volt cs. és kir. 46. közös gy. ezred dicsősége a múlté lett. Az új szervezéssel a m. kir. 9. honvéd gy. ezred lett Szeged háziezrede, melynek ezredtulajdonosa Legfelsőbb Hadurunk volt.

A bolsevista ellenes szervezkedés legjelentősebb megmozdulása volt az 1919 évi u.n. Ludovikás ellenforradalom, melyben legnagyobb szerepet a Vilmos laktanya tüzértisztjei, a Ludovikások és 3 monitor kapott. Itt került először szembe a magyar katona fegyverrel a kézben a bolsevizmussal. Sajnos, árulás folytán a bátor kiállítás kudarcba fulladt, s hogy véresebb megtorlás nem következett be, az csak Romanelli olasz alezredesnek köszönhető.

Százharminchárom napos rémuralom után, 1919 július 31-én megbukott az első magyarországi szovjet kísérlet. A Nemzeti Hadsereg alakulatai Szegedről átvonultak a Dunántúlra, majd november 16-án Horthy Miklós fővezér csapatai élén bevonult a "bünös" fővárosba.

Ettől az időtől számíthatjuk ismét a szervezett állami élet megindulását és az önállóvá lett Magyarország önálló állami életének kialakulását.

* * *

Hontalanságunk 24. esztendejében, 1969 Hősök napján ezekkel a gondolatokkal áldozom hőseinknek és vértanuinknak, a Magyar Nemzeti Gondolat védelmében életüket áldozott honvéd és csendőr bajtársaim emlékének. Egyben itt emlékezem meg a Magyar Nemzeti Hadsereg megalakulásának 50. évfordulóján arról az örökérvényű esküről, melyet mi is átvettünk és amely alól minket senki fel nem mentett soha!

* * *

(A megemlékezés teljes terjedelmében megjelent az emigrációs magyar sajtóban is.)

"BAJTÁRSIAS" FOGADTATÁS

Ez is 50 éve történt! — Az 1918 októberében behívott — 3 tényleges fhdgy. kivételével — tartalékos tisztekből álló, háborút viselt mintegy 60 fős cső. főtiszti tanfolyam vizsgája 1919 márc. 17-én volt a budapesti kerületnél. Utána 3 nap szabadságot kaptunk azzal, hogy márc. 21-én mindenki a beosztása szerinti cső. kerületnél köteles jelentkezni. Akkor még nem sejtettük, hogy milyen szomorúan nevezetes nap lesz ez minden magyarnak! E 3 napot vidéken töltöttem és 21-én egy cső. szds. bt-sal egy kora reggeli vonattal Hatvan felől a Keleti pu. felé tartottunk. Kőbánya környékén már csak vagy ácsorogtunk, vagy cammogtunk, mert akkor még nem ismert ok miatt nem akartak beengedni a Keletre. A folyosó nyitott ablakán kinézve lestük a szemefőr felhuzását, mikor egy, a sinek mellett velünk szembe-nyaloló ezüstsáv, csillag nélküli altiszt felkiáltott hozzánk:

"Százados ur, tessenek vigyázni, mert a Keletin mindenkiről letépik a csillagokat!"

Nem akartunk hinni a fülünknek és megkérdeztük, hogy miért?

"Az éjjel a kommunisták átvették a hatalmat" — volt a felelet.

Megkövülten hallgattuk. Majd megbeszéltük, hogy előbb megtapasztaljuk a mondottak valódiságát és csak azután szállunk le. Lassan begördült a vonat az első vágányra. A peronon nyüzsgött a nép. Züllött katonák, civilek, nők, akik elállták a lépcsőket és ahogy 1—1 katona leszállt, ha volt, azonnal leszaggatták a csillagjaikat kézzel, bicskával, ollóval.

Ezt látva, visszahúzódtunk a fülkénkbe és fájó szívvel, egymáson végeztük el ezt a csonkítást. Felhajtottuk a köpeny gallért és leszálltunk. Azonnal többen ugrottak nekünk — volt aki szuronyt szegezve — a köpenyeinket szétnyitották és csalódottan látták, hogy mi már tustünk ezen a szégyenletes torturán, — de mégsem az ő jóvoltukból! A Baross téren nagynehezen kaptunk egy egyelőerős járművet, felhajtattuk a tetőt és irány Budal Utközben kisebb-nagyobb fegyveres bandák még háromszor állítottak meg, hogy csillagjainkat emlékbe tehessék el. A város a felfordulás képét mutatta, de Buda még csendesebb volt. Rokonaink ámulva hallgatták a történeteket, hozzájuk még nem jutottak el az éjszaka rossz hírei. De a jelentkezési parancsot nem vonták vissza, így akárhogy is, menni kellett. A közeli Krisztina téren volt a Böszörményi utra, a cső. laktanyához közlekedő egyetlen villamosnak, az 59-esnek a végállomása, oda mentünk le. Beszálltunk és azonnal ismerősre bukkantunk, bár "álruhában" volt. Ott ült ugyanis Nemesszeghy László cső. ezds., egy ócska zakóban, fején egy még ócskább civil-kalappal. Elmondta, hogy kevéssel előbb ő már átesett ezen az aktuson, mire hazament "átöltözni". De a kötelesség mégis azt kívánja tőle, hogy bemenjen a kerületéhez, bármi történjék is.

A laktanya udvarán nyüzsgés, lefokozott, fegyvertelen csendőrök, gyülelész, vörös karszalagos fegyveres népség, idegen arcok.

Hatan kerültünk hadnagyok a pesti kerülethez. Az udvaron találkoztunk, már mind csillag nélkül. Felmentünk az "A" épület emeletére, ott volt akkor a kerpság. Lótás-futás, kiabálás, fejtelenség. Szerencsénkre rövi-

desen kimagaslott a folyosón V.I. szds. volt ker. segédtiszt öles alakja. Meglátott minket, odajött, s meg sem várva jelentkezésünket, annyit mondott, de inkább sugott: "Tűnjetek el azonnal! Most nincs szükség rátok, gyertek vissza 3 nap múlva!" Nekünk sem kellett több. Megbeszéltük az újabb találkozó időpontját, majd eloldalogtunk. Az így meghosszabbodott szabadságunk után ismét ott álltunk a folyosón. — Iratokkal a kezében megjelent egy nyeszlett, egyenruhás alak néhány ismeretlen fullajtár kíséretében, s minket meglátva gunyosan ránk kiáltott:

"Á, ti vagytok azok a híres próbaszolgálatosok? No, majd kaptok kapát, kaszát a kezetekbe és mars dolgozni!" — Ezzel otthagyt. A nemsokára megjelenő V. L. szds-tól megtudtuk, hogy a minket ily bajtársiasan fogadó alak nem más, mint az új kerületi parancsnok, egy rendőr fogalmazó! Ácsorogtunk, vártunk, de mivel úgy látszott, hogy kapa, kasza az anyagraktárban sem volt, ismét jóakarónkhoz fordultunk tanácsért, aki újabb 3 napos el-tűnést engedélyezett saját felelősségére. Ennek leteltével azonban már döntés történt az ügyünkben. Betereltek a "C" épület egyik termébe, ahol napokon át 8-tól 12-ig és 1-től 6-ig pestkörnyéki őrsök térképeit kellett nagyítani. Mire volt jó, ma se tudom. — Itt 2 nap múlva megjelent közöttünk egy ijesztően nagyfejű szemüveges alak, aki mint fhdgy. — nem cső! — mutatkozott be azzal, hogy ő is erre a munkára van "ítélve". Tíz perc sem telt el, már felháborodást szinelve szidta az új rendszert. Nem kellett sok csendőrtudomány rájónnunk arra, hogy egy azsan provokatort, egy aljas beugratót csempésztek közénk. Annál többet, hogy "majd meglátjuk mi lesz", nem válaszoltunk neki. De nem így szegény Kovács Béla hdgy. bajtársunk, aki ezalatt a kerületnél volt a már kész térképeket átadni. Mikor bejött, a spicli azonnal ujrakezdte a mondókáját, nekünk meg nem volt alkalmunk Kovácsot figyelmeztetni. Így történt, hogy a heves bajtársunk, aki nem kapott elég korán észbe, nemcsak hogy jóváhagyta, hanem még rá is kontrázott a "fhgy. ur" kirohanásaira. — Másnap Kovács hdgy. már nem jött be, de a spicli sem. A Margit-köruttra vitték szegény vigyázatlan bajtársunkat, ahol ismételten szörnyen megverték és csak a rémes 133 nap után szabadult, súlyos betegen. Nemsokára meg is halt.

Bajtársaim megnyugtatására közlöm, hogy úgy a nagyfejűt, mint a "kerparnokot" néhányan, akik résen voltunk elcsíptük még juli. 31-én estel Egvelőre ott voltak lezárva az "E" épület mögötti fogdában, hogy kéznél legy=nek. Előbbtől udvariasan számonkértük Kovács Bélát!

Ez volt a prb. szolgálatos tiszték pesti fogadtatása 1919 márc. havában.

Nemsokára arcképes igazolványt kaptunk mint vörösörök. Haubrich "eivtárs" irta alá, aki valami belügyi "fejes" ember volt. Ez volt a szerencsénk, mert ezzel az igazolvánnyal, amit mindenütt akceptáltak, — ki, ahogy ügyeskedett, — de mindnyájan szerencsésen átvergődtük a 133 napot.

A vidéki kerületeknél — legalább is az első napokban — más volt a helyzet. A márc. 20—21 éjjelén Bpesten történtek híre még nem jutott el oda. Így a prb. szolg-os ti-k még a valóságos cső. kepknál jelentkezhetek és csilagosan indultak utba a kijelölt tiszti szakaszokhoz, majd az őrsökre. Így

pl. a miskolci ker-hez beosztott P. hdgy. bajtársunk, miután a beregszászi szakpr. részletesen eligazította, megparancsolva, hogy naplót vezessen, a királyháza őrre került. Már első külszolgálata alatt résztvehetett egy addig kiderítetlen emberölési eset leleményes kibogozásában, mint jt. — De néhány nap múlva jött a keserű parancs, Királyházát ki kell üríteni, mert azt az oláhoknak ítelték! Így az őrszel együtt bevonult Miskolcra, ahol rendfokozatától megfosztva, ő is vörösör lett. A kerület törzse az oda visszavonultakkal Egerbe ment át, ahol résztvettek egy balul végződött ellenforradalomban. Később Aszódra került bajtársunk, ahol mint U. (cső. szds.) segédtisztje — mert a vörösök sok helyen figyelembe vették a volt rendfokozatot — egy, jórészt cső-kből alakított vörösör zlj-al Ipolyságon, Losoncon át Zólyom felé kergették a betolakodott cseheket, ahol már a nemzeti zászlót is kibontották. Így némi elégtételük volt a vörösörségért.

A Székesfehérvárra beosztottak még hetekig viselték a rendfokozatukat. A Dunántul kemény dió volt a vörösöknek! F. bajtársunk Siófokra került, ahol a kiváló Tantos thtts. volt az öpk. Csak május 1-je hozott változást számukra, amikor a vörös-zászlók alatti felvonuláson való részvételt megtagadták. Még az éjjel szökniük kellett. Így került bajtársunk több éjszakai "vándorlás" után a Dráva partjára, ahol a véletlen egy volt háborus ezredtársával hozta össze, aki akkor már szerb fhdgy. volt. Vele megszerveztek egy átjárót a Magyarországból Szegedre igyekvők részére. Bajtársunk gyűjtötte a vállalkozókat, akiket éjszakánként szerb jörök segítettek át a Dráván, ahonnan már nyitva állt az ut Szegedre. Merész vállalkozását juli. végéig látta el.

A szegedi ker-hez került bajtársaink jártak a legjobban. A Délvidéket akkor a franciák tartották megszállva. Így a kerület néhány nap múlva utba-indította őket a már csak fájó emlékünkből élő helyek őrséire. Így Temesvár, Karánsebes, Ruszkabánya, Orsova! stb., ahol a franciákkal jó barátságban kb. 2 hónapig teljesítettek szolgálatot, amikor azután e területeket is az oláhoknak kellett átadni. Így bevonultak Szegedre, onnan Röszeke, majd Dorozsmára, ahol a franciák parancsnoksága alatt a demarkációs vonalra kerültek a vörösökkel szembe, az első kommün bukásáig, aug. 1-ig.

Veszélyes, nehéz idők voltak ezek a csendőrökre!

A tanfolyam hallgatói közül 4 nem jött vissza — másutt helyezkedtek el, — egyet nem igazoltak.

BESZÁMOLÓ.

Igen jól sikerült szilveszter-esttel zártuk a múlt évet a Carter Hotel nagytermében. Jó zene mellett, kellemes hangulatban kedvére szórakozhatott az 500 főn felüli vendégsereg. Nemcsak a fiatalság, hanem az idősebb korosztály is szép számmal volt képviselve, kiknek nagyrészt már nem a tánc és mulatozás hozott közénk, hanem a régi barátság, s akik ismerve célkitűzésünket — a rászorulókat segítését — megjelenésükkel nyilvánították ki segítő készségüket, jószándékukat. Köszönjük!

Pontosan éjfélkor elhallgatott a zene és felhangzott a magyar és amerikai himnusz, amit sokszáz torokból követett a "boldog újévet" ... no és az ölekezés! A hangulatot a multévihez hasonlóan a pezsgősorsolás méginkább emelte, s az újév első napján a hajnali órákban egy jólsikerült éjszaka után egy jobb esztendő reményében hagyhatta el a kedves közönségünk a mulatság színhelyét.

A rendezésben ezévből is segítségünkre voltak a clevelandi vitézek, akiknek ezután is köszönetünket nyilvánítjuk.

A tiszta jövedelmet — mint eddig is — rászoruló bajtársak segítészére és egyéb jótékony-célokra fordítjuk. Ez 1968-ban 800 \$-t tett ki.

* * *

Csendőrnapi. Társasvacsora keretében ünnepeltük f. év. márc. 8-án Testületünk alapításának 88. évfordulóját a West oldali ref. egyházközség termében. Örömmel állapítjuk meg, hogy egyetlen szék sem maradt üresen, sőt pótasztalról is gondoskodni kellett.

A kitünő, bőséges vacsorát nt. Elek Áron mély gondolatokkal átszőtt, megható imája — mert ez több volt egy rövid asztali áldásnál — vezette be.

Étkezés után dr. Balló István a Cső. Cs. K. elnöke az utolsó félévben elhunyt csendőr-bajtársakról emlékezett meg, majd üdvözölte a magyar emigráns egyesületek megjelent képviselőit, valamint legidősebb katona-bajtársunkat v. Magyarosy Sándor vezeds-t, aki családjával együtt jelent meg a rendezvényünkön. — Ezután történelmi képet adott az 50 év előtti sorsforduló októberi és márciusi eseményekről, mely a 133 napos pusztító első kommun után — bár szervezéssel és építő munkában eltelt nehéz 25 évvel folytatódott, — de amelynek végső kihatása a mostani sorsunk és hazánk pusztulása.

Nagy tetszéssel fogadott beszéde után meglepetésként hatott a fiatalabb csendőr-nemzedékből a Dohar "gyerekek" szereplése, kik közül Anna szavalattal, Gyöngyi hegedűn, s az őt kísérő Jancsi zongorán mutatták be tehetségüket. — A műsor következő száma dr. Molnár Zsigmond előadása volt, aki jóízű csendőr és rendőr történetekkel szórakoztatta a közönséget. — Majd ezután az elnök a dobogóra kérte Molnár István és Kondor József bajtársakat, kiknek 1—1 diszes emléklakettet nyújtott át, melynek felirata: "Köszönettel és elismeréssel a közösségi munkáért, a Magyar Csendőrök Családi Közössége".

Ünnepélyünkön a sajtó és rádió is képviselve volt.

* * *

Junius 21-én rendkívüli közgyűlést tartottunk. Elnökünk ismertetett néhány egyesületi meghívást, bajtársi hirt és köszönő leveleket, majd az alapszabályainknak 10 év után szükségessé váló egyes módosításait tárgyaltuk le. — Ezután került sor a m. évi E. É. juniusi szám 28. oldalán és a decemberi szám 9. oldalán lévő ügy tárgyalására, ami a B. L. minket érzékenyen érintő közleményeivel foglalkozik. Az ez ügyben hozott — további álláspon-tunkat lerögzítő — közgyűlési határozatot bajtársainkkal külön közöljük.

* * *

Detroiti bajtársaink febr. 8-án tartották meg a műsorral egybekötött csendőr emlékestet, mely várakozáson felül jól sikerült. A bérelt 140 fős terem kicsinek bizonyult, ami mindent megmond.

Egyik MHBK-s bajtársunk értékes beszédben emlékezett meg a csendőr testületről, melybe beleszótt a fiatalkori csendőr élményeit, valamint későbbi, csendőrökkel való érdekes találkozásait. — Utána egy elismertem jóhangu cső. bajtárs magyar nótákat énekelt, majd Teghze G. Miklós szerzeményét, a "Csendőr-induló"-t, a szerző zongorakiséréte mellett, ami különösen nagy tetszést aratott. Ezután a rangidős cső. bajtárs leleplezte egy bajtársnőnk művészi alkotását, egy csendőr vonatkozású nagyméretű képet, körülötte a Hiven, Becsülette, Vitézül felirattal.

A kitünő hideg büffé és egy elsőrangú zenekar gondoskodott róla, hogy a vendégsereg jól érezze magát és együtt maradjon még záróra után is.

A tiszta bevételből az E. É. is részesült. — Köszönjük!

* * *

ARGENTIN HIREK

Buenos Airesben és környékén élő bajtársaink 1968 nov. 29-én tartották meg a Magyar Házban az évi r. közgyűlésüket. — Az elmúlt év eseményeit tárgyaló elnöki beszámoló után a pénztáros adta elő jelentését. E szerint a rászorulóknak haza küldött 6 drb. 10 \$-os IKKA utalvány és egyéb kiadások után a maradvány a kgy. napján 10.768 Peso és 100 U.S.\$. Ugyancsak nélkülözőknek juttattak el az E. É.-re szánt összegből 20 \$-t, a clevelandi Cs. Cs. K. javaslata szerint. — A kgy. a felmentvényt megadta.

Az elnök kérte, hogy fogadják el a MHBK javaslatát, mely szerint a jövőben a hagyományos Szt. István napi avatási évforduló emlékvacsorát a két bajtársi csoport közösen rendezze meg. — A kgy. e szerint döntött.

Elnök felolvasta az emigrációs cső. egység érdekében Liscsinszky alez. levelére adott válaszát, amit a kgy. tudomásul vett. — Ezután ismertette a B.L. ismételt, valótlanágokat tartalmazó támadásait. A kgy. úgy döntött, hogy ezekre nem reagál, mivel a csoport a Sz. K. és N. F. között felmerült ügyet már 2 éve lezárta. Ezzel kapcsolatban kérte az elnök, hogy a Kanadából nevére érkező leveleket a jövőben olvasatlanul megsemmisítse, mivel azok visszaküldése időtrabló eljárást igényel. A kgy. a felhatalmazást megadta.

Az elnök ismertette a csoport 5 ezredesének a központi vezetőség megalkotására tett javaslatát, amit megküldtek az E. É.-ben való közlés végett a clevelandi Cs. Cs. K.-nek. Ugy ezt, mint a segélyakció kiszélesítése végett a tagsági díj 50 Pesoval való felemelését a kgy. tudomásul vette, ill. elfogadta.

Az elnök melegen üdvözölte a messze vidékről látogatóba jött dr. Declava D. bajtársat és feleségét, kiknek tiszteletére a kgy. után familiáris vacsorára ülnek össze. — Ezekután a közgyűlést berekesztette.

* * *

Fenti csoport ez év ápril. 12-én tartotta meg hagyományos cső. napi vacsoráját ugyancsak a Magyar Házban, melynek nagyterme megtelt az ünneplőkkel, köztük a MHBK. argentin főcso. vezető, valamint cső. özvegyek és gyermekeivel.

A Cső. csoport elnöke ez alkalommal üdvözölte v. Vattay Ferenc ezds. bajtársunkat 80. születésnapja alkalmából, amit mindnyájuk örömeire teljes egészségben ért meg és szünetnélküli munkájával példát mutat úgy hivatali, mint családi életében mindenkinek, megmutatva, hogy milyen egy igazi csendőr! Kérte a Mindenhatót, hogy bajtársunkat még sok éven át tartsa meg ilyen töretlen egészségben, hogy friss szellemével és erős akaratával legyen széniora és összetartója ennek a kis argentin csoportnak. Majd felolvasta és átadta neki a Cs. Cs. K. elnökétől részére érkezett — jókívánatokat tartalmazó — levelét, egy általuk ajándékozott szép virágcsokor kíséretében.

V. Vattay ezds. meghatottan köszönte meg az elnök szavait, amit a jelenlevők ovációja kísért. Majd megtartotta ünnepi beszédét, amiből az alábbiakat idézzük: "...mi emigráns csendőrök a magunkra hagyott bajtársiasság jegyében jöhetünk csak össze... amikor kedves élő és holt bajtársaink emléke idéződik fel, ... akik megmunkálói voltak a csendőr-szellemnek, még ha ma emiatt viták is támadnak... holott ez a szellem jellemzője testületünknek!... Csendőr és katonaszellem, melyre csak büszkék lehetünk!... sajnos a B. L. egyes támadó részeit olvasva már nem titok, hogy az összeférhetlenség fészkelte be magát sorainkba, de hiszem, hogy a bajtársak meg fogják találni a helyes megoldás kulcsát!... a válságok kuforrása a központi pólus hiánya... de ennek dacára is a kis argentin csoport mindig megtalálja a mának megfelelő megoldást anélkül, hogy katonai erényei csorbát szenvednének, ... s úgy mint otthon volt, itt is példás egységben él! Mig otthon a haza védelme és a rend fenntartása volt a feladatunk, úgy itt a magyarságunk iránti hűség vált elsőrendű követelménnyé!... térjünk vissza a bajtársiasságra, egymás szeretetére és tiszteletére, s mi, a világban szétszórta élők, intézzük ügyeinket csendőr felfogásunknak megfelelő méderben... hogy a csendőr emigrációban eszmei egységben vívhassuk harcunkat, s hogy így hűséges és sikeres követői legyünk árva hazánknak!... Gondoljunk kötelességünk hű teljesítése közben békében és háboruban hősi halált halt — majd hadosztálynyit kitevő — bajtársainkra, akik a tulvilágból parancsolják nekünk az összefogást, hogy hazafias kötelességünket hiven, becsülettel, vitézül teljesíthessük".

A 80 éves szónokot melegen, hosszan ünneplő közönség kellemes hangulatban még sokáig együtt maradt.

* * *

A Hősök napi ünnepséget a buenos airesi magyar kolónia a MHBK hagyományos rendezésében május 18-án tartotta meg a német temetőben lévő "Magyar Hősök" falánál, ahol a cső. csoport a Csendőrvértanuk emléktábláját koszorúzta meg. Sorrendben, a MHBK és Vitézek után a csendőrök koszoruja következett. Argentin részről egy ezds. tartott nivós beszédét. Résztvett az ünnepségen egy lengyel és egy német küldöttség is.

* * *

AZ ELSŐ KIVIZSGÁLÓ JELENTÉS

Irta: Kultsár Lajos, London

A 30-as évek elején mint fiatal szárnypk. helyettes szolgáltam az ózdi szárnynál. Azelőtt kiképzéssel foglalkozva, kivizsgáló jelentést csak hírből ismertem, de tudtam azt, hogy úgy az osztály, mint a kerületi parancsnokság kedvenc vesszőparipája a kivizsgáló jelentések elbírálása, azok — kifogásokkal teli — visszaadása, újabb adatok felderítése, különösen fiatal, e téren még járatlan tisztak számára.

A kerületi parságtól névreszólóan kaptam egy "sürgős" kivizsgálásra parancsot, — így bizonyos "lámpa-lázzal" küzdve indultam utba első kivizsgálásomra annál is inkább, mert az eset az örs jelentéséből ítélve elég furcsának ígérkezett. — Az örs jelentése ugyanis úgy szólt, hogy "X-én X járőr hazatérőben egy ismeretlen egyénnel szembetalálkozva, az hirtelen visszafordult és kb. 200 m. futás után beszaladt a közeli kis lakótelep árnyékszé-
kébe, s a kórházba szállítás közben meghalt."

Egy hűvös őszi reggelen aktatáskámat bőven felszerelve papírral, színes ceruzákkal, stb., "táska-élelem"-ről sem feledkezve meg, a szakaszparancsnokkal kerékpáron indultam a néhány km-re lévő helyszínre, ahol a már előzőleg telefonon kirendelt érdekelt járőr, örsparancsnokával várakozott ránk.

Első ténykedésem volt, hogy a helyszínt a volt valóságnak megfelelően a jelenlevő csendőrökkel beállítottam és erről vázlatot készítettem.

Következett volna a tanuk kihallgatása, de legnagyobb meglepetésemre ilyen nem volt. — A hűvös idő dacára is melegem lett. — Az uton a történet idejében senki sem járt, a kis bányász-telep lakói semmit sem láttak, vagy hallottak a történetekről, csak mikor az eszméletlen idegent a járőr az árnyékszékből kihozta.

Mi történt itt tulajdonképpen? Nincs tanu, az illető halott. Hogy fogom a történeteket és a járőr ténykedését úgy jelenteni, hogy a ker. parancsnokság meg legyen elégedve, — töprengtem magamban.

Nem volt mit tenni, így csupán a járőr jelentésére támaszkodva, a következőket foglaltam írásba:

X-én 15:30-kor az X-i órs X.R. járőre a II. számú őrzőjárat leportyázása után hazatérőben a vázlat szerinti helyen egy utkanyarból kilépve, kb. 150 m-re szembetalálkozott egy szakállas, 40—50 év körüli férfival. Az illető a járőrt megpillantva hirtelen visszafordult és szaladni kezdett a kb. 200 m-re levő lakótelep felé. Az "állj" felszólításnak nem engedelmeskedett és eltűnt a házak között. — A járőr igyekezett utolérni, de azt a távolság miatt beérni nem tudta, s csak a lakótelepre érve, egy külső árnyékszék nyitott ajtaján keresztül pillantotta meg, ahol azt félig ülő helyzetben már eszméletlenül találta. — Mellette hevert egy 1/2 dl-es üres kis orvosságos üveg, cimke nélkül és egy Talmud (zsidó szent könyv). Szeme csukva volt, szája habzott, s a hozzáintézett kérdésekre nem válaszolt.

A lakótelepen lévő bányatelefonon a járőr a bánya mentőkocsiját kérte, ami rövidesen meg is érkezett. Közben az illető ruházatát — személyazonosságának megállapítása végett — a járőr átkutatta, de zsebeiben semmit sem talált. A Talmudban semmiféle be, vagy feljegyzés nem volt, a lakótelepen soha senki nem látta, így kilétét megállapítani nem tudta. (Én sem!) Az illető a kórházba szállítás közben meghalt.

Orvosi megállapítás szerint a hulla zsidó származású, jó kondícióban lévő 45—50 év körüli egyén volt, aki ciankálival mérgezte meg magát. Tesztén az orvos semmi külsérelmi nyomot nem talált.

A vázlatot és a hulla-kamrában készített két fényképet, valamint ujjlenyomatát — személyazonosságának esetleges későbbi megállapítása végett; — csatoltam. (Ezt, a nyom. ao-nak tett jelentésében az órs is megtette.)

Az egyik fénykép úgy ábrázolta a hullát, ahogy találtam megérkezésemkor, felkötött állal, a másik felkötés nélkül.

Az, hogy ki volt az illető, honnan jött, hová akart menni, mit akart, s miért mérgezte meg magát, sohasem derült ki.

Feltevés, hogy a közeli cseh megszállt Felvidékről jött át, valószínű, hogy kémkedés, vagy esetleg kéregetés végett, s a csendőrökkel való váratlan találkozásokor pánikba esve, — mivel a járőrtől való menekülésre kevés kilátása volt — öngyilkosságot követett el, a nála bizonyára ilyen esetre tartogatott, azonnal ható méreggel.

Kivizsgáló jelentésemet a kerület iparancsnokság elfogadta, de sürgős pótjelentésre utasított azon kérdéssel, hogy miért van felkötve az egyik fényképen a hulla állal? Pótjelentés nélkül mégsem usztam meg.

Azóta sok kivizsgáló jelentést szerkesztettem otthon, köztük súlyos fegyverhasználatról is, de azok emléke már elhalványult előttem. Erre az elsőre azonban úgy emlékszem vissza, mintha tegnap történt volna.

Vajon — a nagy világegés után — hol vannak ennek az esetnek a csendőr szereplői?

Szeretném, ha "valahol Nyugaton" jó egészségben olvashatnák e rövid kis visszaemlékezésemet!

H A L O T T A I N K

Ismét temettünk. F. év március 18-án Clevelandban meghalt Családi Közösségünk alapító, egyben Testületünk legidősebb tényleges tagja, mindnyájunk által szeretve tisztelt, nagyrabecsült bajtársunk, TÓTH Ernő alezredes.

A régi béke csendőrei közül való volt, aki 1912-ben lépett a Testületünkbe és Trencsénben kezdte meg csendőri szolgálatát. Nagyobb állomáshelyei voltak Jászberény és Mohács, majd otthonlétünk utolsó 8 évében a hadiipari szempontból igen fontos Veszprém vármegye osztályparancsnoka volt.

Az emigráns éveit Ausztriában kezdte, ahonnan 1951-ben jutott ki Clevelandba, ahol sok éven át nélkülözött családjával ismét találkozhatott. Itt nehéz munkával, de panasz nélkül biztosította családját jólétét, míg azután 1960-ban még életerősen, nyugdíjba ment.

Csendőr közösségünk minden rendezvényén hűségesen résztvevő családjával együtt, mert izig-vérig lelkes, megalkuvást nem ismerő csendőr volt az utolsó leheletéig, aki nagy tapasztalatai alapján szívesen szolgált jó tanáccsal.

Temetése nagy részvét mellett márc. 20-án volt a Szt. Imre r. kat. templomból. Hamvait csendőr bajtársak vitték utolsó útjára az East oldali Holly Cross temetőben, ahol a 14. Sec. 960. parcella örzi örök álmait.

Felesége, 2 leánya, 2 unokája és veje gyászolja velünk együtt szeretett Ernő bátyánkat.

Sirjánál a Cs. Cs. K. titkára bucsuztatta. — Élt 80 évet.

* * *

Németországban márc. 31-én meghalt Cs. Cs. Közösségünk hű pártolója, igen jó bajtársunk és barátunk, v. MACZKY László csendőr g. százados.

Barátai és tisztelői hatalmas tömege vette körül koporsóját, amit címeres magyar zászló és sok virág takart. A Szt. László Rend 4 fiatal tagja állt diszörséget. — A honvédség részéről Sáska tbk. bucsuztatta. Temetésén résztvevő egy 11 tagú amerikai katonai küldöttség is. Bucsuztatta a heidelbergi ref. lelkész is, aki magyar földet szórt a koporsójára.

Alapítója volt a Szt. László Rendnek és szerkesztője a "Gesta" c. értékes folyóiratnak. — Temetése ápril. 5-én volt Bad Constattban. Élt 58 évet. Családi Közösségünk miseszövetségi felajánlással róttá le kegyeletét.

* * *

Caracas/Ven. magyarsága f. év febr. 13-án megdöbbenéssel vette a hirt, hogy dr. ZSOLDOS László csendőrszázados 58 éves korában hirtelen elhunyt.

Irták, hogy szomorú magyarok gyülekezete vette körül a sirját, hogy elbucsuzzanak egy közkedvelt honfitárstól, aki minden jó magyar ügyben szerepet vállalt, küzdött, dolgozott, lelkesített, szervezett, hogy életben ma-

radjon a magyar gondolat és eszme. — Egy vállalat főtisztviselője volt és vezetőségi tagja sok magyar egyesületnek.

“Katona-lelke csak magyar ügyért szárnyalt, katona-szive csak magyar ügyért dobogott...” mondta a sirjánál bucsuztatója.

Az 1940 es évfolyamba sorolt csendőrtiszt volt, legutóbb a besztercei csendőr szárny parancsnoka.

* * *

Egy ujsághirből értesültünk, hogy ez év elején Csikágóban meghalt SIPOS Lajos cső. törzsőrmester bajtársunk.

Nagy részvét mellett temették el a több magyar egyesület lelkes tagját, akinek temetésén a V. R., a MHBK. és az EMKE is képviselve volt. Ravatalát övező virágok közt ott volt a Magyar-Lengyel Világszövetség koszorúja is. Családi Közösségünk egy lelkes tagját veszítette el, kinek csendőrtárgyu érdekes elbeszélései ismételtelen jelentek meg lapunkban.

Sirjánál Jegenyés bajtársa bucsuztatta.

* * *

NAGY István II., a kaposvári cső. osztály volt alhadnagya több évi börtön, internálás és súlyos bántalmazásoktól kapott szivbénulás következtében 63 éves korában meghalt Kaposváron 1952-ben.

Testvéröccse NAGY Ferenc ugyancsak cső. alhadnagy, aki a szombathelyi nyom. alosztálynál szolgált, a kommunisták embertelen, súlyos bántalmazása miatt 1951-ben Szombathelyen halt mártir-halált 54 éves korában. Fentiekéről most értesültünk Nagy I. alhdgy. fia leveléből.

* * *

Egy bajtársak után érdeklődő levélből vettük a szomorú hírt, hogy BACZONYI Ottó cső. fhdgy. 1965-ben meghalt Svájcban, BALÁZS Géza cső. fhdgy. hősi halált halt, PERJÉSY György cső. fhdgy. — állítólag — ugyancsak hősi halált halt.

* * *

Rövid közlést kaptunk két újabb halálesetről:
KÁLMÁN Géza g. főtörm. meghalt Ausztriában,
VAJDA Kálmán főtörm. meghalt Angliában.

* * *

Elhunyt bajtársaink családtagjainak ezuton is kifejezzük részvétünket!

Elköltözött Bajtársaink, legyen örök álmodok békés!

* * *

FELVIDÉKI EMLÉK

Részletek Dajka I. bt. elbeszéléséből.

Nemrég volt 30 éve, hogy a Felvidék egy része visszakerült az anyaországhoz, felszabadult az idegen járom alól. Ennek emelek itt emléket.

1938 november elején rendeltek be az osztályparság székhelyére azzal, hogy a Felvidék egyik örsére leszek beosztva. Mondanom sem kell, hogy milyen boldogan indultam utba, hiszen ez azt jelentette, hogy a bevonuláson is résztveszek. — Sok régi bajtárssal hozott így össze a sors, akiket már évek óta nem láttam, ami így kettős örömet is jelentett.

November 10-én szálltunk teherautókra és indultunk a trianoni határ felé, ahol egy kisközségben vártuk a további parancsot. A környék már tömve volt katonasággal. — 11-én korai ébresztő és sorakozó. Az egy századnyit kitevő csendőr a honvédség után sorakozott fel, hogy a kb. 6 km-re levő megyei városba bevonuljunk. Ez volt szolgálatom legszebb emléke!

D.e. 10 órakor indult a folyamat. Közben csak 2 kisebb községet érintettünk. Mindenütt diadalkapuvál vártak. A színmagyar községek lakossága ünneplőben, szinpompás öltözetben fogadott. De megállás nem volt. Menegettünk azzal a különös örömmel, hogy egy ősi részt vehetünk újra birtokba, melyet egy cselszövő ármány Trianonban a cseh ellenségnek ítelt.

Most újra felrívül bennem az átéltek döbbenetes szépsége!

A város szélén végelethetetlen tömeg. Az előttünk vonulók már tenyerényi virágtengert tiportak, de azért még nekünk is jutott a tollforgó mellé! Az Uristen is kedvezett e napon. Verőfényes, meleg volt, de a súlyos felszerelést mégsem éreztük, azt háttérbe szoritotta a nap történelmi jelentősége, így századunk kemény, katonás magatartással haladt a célunk felé.

Amikor a szélső házaknál észrevett a tömeg, valaki elkiáltotta magát, hogy “jönnek a csendőrök!” Leirhatatlan jóérzéssel láttuk, hogy a város felől tódul elibünk a lakosság látni azt, hogy valóban mi vagyunk-e? Itt már megszűnt a “lépést tarts”, mert soraink közé a fehérnépek és férfiak egyaránt befurakodtak, virágot tüzdelték ránk, öleltek, csókoltak, határtalan volt az örömük. Ezzel akarták kifejezni, hogy 20 évig nélkülöztek, s mert magyar-nak teremtette őket is az Uristen!

Sosem éreztem, fennkölt, boldog hangulatban érkezünk a Főtérre, ahol a katonaság sorfalat alkotott és megkezdődött az ünnepség. Zokogásba fullt minden és bizony nekünk edzett katonáknak sem lehetett visszatartani a könnyeinket. Szép volt, felejthetetlen. Hálával gondolok előljáróinkra, akik erre a különleges, lélekiemelő alkalomra minket oda vezényeltek!

Az ünnepség után megkerestük a régi csendőrlaktanyát, amit a cseh cső-k birtokoltak. Szemét, piszok mindenütt. A “kedves” elődeink minder elmozdítható tárgyat magukkal vittek. Leszerelték az ablak, ajtókilincseket kitépték a villanykapcsolót. Természetesen minden butort elvittek. Mintha betörők jártak volna ott. — Sajnos, az újra birtokbavétel nem volt meglepetésszerű, ezért történhetett mindez így. “Kedvező” véleményünket megalkottuk róluk!

Mi 17-en, akik a bevonulók közül ezen az örsön maradtunk, sebtiben kitararitottunk, kölcsönkért butorral úgy ahogy berendezkedtünk, estére szalmából vetettünk ágyat, ami még több napon át fekvőhelyünk volt.

De már másnap, a magunkkal hozott, előre elkészített térkép szerint birtokba vettük a kijelölt örskörletet. — Én G. törm-rel egy félreeső kis-községbe vonultam be elsőnek. A kis falu kitett magáért. Az egész lakosság talpon volt éjjel, nappal. Diadalkapu várta a remélt katonai alakulatot. Ha családás érte is őket, nem mutatták és ránpazarolták minden tartogatott szeretetüket. — Most az idők távlatából a rá való emlékezés olyan álomszerűnek tűnik, pedig akkor valóság volt. Az a fogadtatás, amiben minket kettőnkét részesítettek, hiven tükrözi vissza a hitet, ragaszkodást, fajtánk szeretetét, amit a hazaszeretet példáz az ezer év óta hova való tartozás jegyében egy színmagyar, minden forgalomtól félreeső kis faluban is.

Városunkban a háboru előtt a csendőrség látta el a közbiztonsági szolgálatot. Mostantól, a fennálló törvények szerint rendőrséget kapott. A lakosság e változáshoz nem akart hozzászokni, s minden panaszukkal hozzánk fordultak. Mi azokat udvariasan felvettük és áttettük a rő-séghez. Hosszu időbe telt amíg beletörődtek, hogy a város belterületén történt, panaszra szolgáló esetekben ezután már a rő-ség illetékes, akik épp úgy szívükön viselik a sorsukat, mint mi tettük. Sokan fejcsóválva vették ezt tudomásul.

Az örsi élet bizony csak sok zökkenővel tudott a rendes kerékvágásba terelődni. Ezek közül a legnagyobb probléma az étkezés volt. Az első napokban vendégeknek akartak minket tekinteni, különösen a módosabb gazdák, az "aranyparasztok". Hoztak is annyi minden ennivalót, hogy alig tudtuk elraktározni. De különösen az ellenértéket megbecsülni Pengőben, mert ugye... az ingyenellátás 17 főre még szorult helyzetben és udvariasságból sem volt elfogadható! Lassan azután önellátók lettünk, amennyiben a konyha és az étkezési felszerelés beszerzésével megindult a közigazgatás.

Itt állítok emléket K. József őrm-nek, nekünk fiataloknak "Józi bátyánk"-nak, akit adakozókészségével, szervező tehetségével, sok egyéb nemes, jótulajdonosságával mintaképünknek tekintettünk. Ő volt az, aki a veszélyes és terhes szolgálatot is a nemesen vett értelemben hivatásának tekintette, s aki minden felmerült kérdést a leghelyesebben meg tudott oldani.

Megismerkedtünk az örskörlettel és a néppel. A várost félkörben körülvevő kisebb hegyek alja tele volt borpincével. Valamikor az egész terület Rákóczi birtok volt. A nép ma is hiven őrzi a dicső kor emlékét. Így kerülünk ismeretségbe egy 100 éven felüli szőlőpásztorral, András bá-val, akinek nagyapjáról rámaradt, a hős korról szóló regéit mindig szívesen meghallgatuk.

Erről is be fogok majd számolni.

Gyorshajtás. Minden autóst érdekel e rövid — angol ujságból vett — cikkünk, mely figyelmeztet, hogy ezután méginkább tartsd be az előírt sebességet, mert különben... ha nem is ültetnek le, de ... fizetsz!

Az állami műutak motoros-rendőrségének új, VASCAR nevű sebességmérő — computer mechanizmusa havonta átlag 1700 gyorshajtót csip el. (VASCAR a Visual-látási, Average-általános, Speed-gyorsaság, Computer, And, Recorder-feljegyző szavak rövidítése.)

Ez év január 1. óta 33 Vascar-ral felszerelt patrol-kocsit állítottak az állami utakon szolgálatba, de további cél, minden szolgálati kocsit ellátni ezzel a sebességmérővel. — A Vascar egy olyan mechanikus berendezés, mely képes egytized mérföldnyi pontossággal meghatározni egy kocs sebességét. Eddig 70 rendőrt specializáltak külön e célra, soknak a kiképzése pedig folyamatban van. — Ez először 2—3 napi teoretikus előadást igényel a masina szerkezetének a megismerésére, mely után a rendőrnek 1000 gyakorlati vizsgát kell elvégezni oktató, illetve ellenőr kíséretében, melynél a követelmény, hogy négy tized pontossággal tudja megállapítani egy kocs sebességét. A rendőr csak a vizsgák után lehet kvalifikált Vascar kezelő.

Az ilyenautós rendőr gyakran visz magával körutjára birákat és ügyészeket is, hogy így az illetékeseknek könnyebb legyen a törvényszéken felmerült ügyekben igazságot tenni.

Bár a Vascar működése óta a letartóztatások, illetve feljelentések száma lényegesen emelkedett, e felszerelésnek főcélja a gyorshajtókra ráijeszteni, azokat megfékezni, s nem akar ez egy "gyorshajtási csapda" lenni.

Ha a közönség e gép létezését tudomásul veszi, ... talán — egyesek — lassabban fognak hajtani és jobban tisztelni a törvényt.

* * *

A "Miranda eset". 1963 márc. 13-án Miranda Ernő phoenixi lakost a városi rendőrség nő-rablás és ugyanazon nőn elkövetett erőszak miatt letartóztatta. A rő-ség több egyén közé állítva a tette, akik között a sértett határozottan felismerte támadóját Mirandát. — Miután a gyanúsítottat 2 detektív kikérdezte, az beismerte mindkét bűncselekményt, majd a tények írásba foglalása után kijelentette, hogy vallomását önként tette meg, alkotmányos jogai tudatában.

Ezen tények birtokában az elsőfoku bíróság Mirandát emberrablás és egy nőn elkövetett erőszak büntetésében bűnösnek találta és elítélte. Fellebbezés folytán az ügy az Arizonai Állami Legfelsőbb Bíróság elé került, mely az ítéletet helyesnek találta és azt jóváhagyta.

A védő az Egyesült Államok Legfelsőbb Bíróságához fellebbezett, mely megváltoztatta a 2 előző bíróság ítéletét és Mirandát szabadlábra helyezte.

Döntésének indokolásában kimondta, hogy mivel

1.) Miranda nem volt kioktatva arra, hogy vallomása előtt joga van ügyvéddel tanácskozni,

2.) kikérdezésénél nem volt jelen az ügyvédje,

3.) Miranda kényszerítve volt önmaga megvádolására, így tehát vallo-
mása elfogadhatatlan.

Ehhez hozzá kell fűzni, hogy az amerikai joggyakorlat szerint minden gyanúsítottnak jogában áll a rendőrségi kikérdezésnél akármelyik kérdésre megtagadni a választ.

Mondani sem kell, hogy az így alakult "Miranda eset" nagy port vert fel a szakkörökben, de a törvényttisztelő közönség körében is.

Az Egyesült Államok Legfelsőbb Birósága kebelében is megoszlottak a vélemények és négyen külön véleményt jelentettek be, kifejezvé, hogy a döntéssel nem értenek egyet, mert az nagyon gyenge alkotmányos alapon áll és káros következményei lehetnek az országra.

A szaklapok is részletesen foglalkoztak az ügygel, vádolták az US Legfelsőbb Biróságát, hogy a bűnözőknek kedvez, bilincset rak a rő-ség kezére, s a személyes szabadságot a közbiztonság fölé helyezi.

Ügyvédek, bírák, egyetemi tanárok szintén foglalkoztak az ügygel, de mindezeketől függetlenül, a Legfelsőbb Biróság 5 tagjának határozata ma is érvényben van. Ez továbbra is megköti a rő-ség kezét és kényelmes kibuvót ad a bűnözőknek. — A legszomorubb a dologban az, hogy nem csupán egy "Miranda ügy" segíti a bűnözők társadalmát az US-ban. Hiszen ugyyszólván hetenkint olvashatunk olyan esetről, vagy hallunk róla, ami elképzelhetetlen a mi otthoni joggyakorlatunk, igazságszolgáltatásunk szerint. — Ezek után meg fogjuk érteni, hogy miért emelkedik a bűncselekmények száma olyan félelmetesen az US-ban, amit röviden, de találóan így fejezett ki a bűnözéssel foglalkozó egyik újságcikk:

"Rohamosan és ijesztően emelkedik a bűnözés és fogy a rabok száma."

* * *

Hazugságmérő. Magyarul ezen elnevezés alatt ment köztudatba a nemrég feltalált "csodagép" — de elég helytelenül, mert hiszen — állítólag — az igazságot is megmondja. Sokat hallunk róla, de nem ismerjük a működését. Ezt ismertetjük itt röviden az alábbiakban.

A legfontosabb követelmény egy hazugságmérő vizsgálatnál, hogy a "páciens"-nek a legnagyobb kényelmet és nyugalmat biztosítsuk az adminisztrálás alatt, — mondja Cleveland új Special Investigation Unit vezetője.

A vizsgálat csak a védő és vádló hozzájárulásával hajtható végre.

Az adminisztrálónak — hogy helyesen tudja feladni a kérdéseket, — minden részletet, információt ismerni kell az ügygel kapcsolatban. Ha a kérdéseket helyesen adja fel és a "vizsgáló" is segít, pár órán belül eredményt lehet elérni. A kiértékeléshez más szakembereket is igénybe lehet venni.

Végrehajtása: a delikvenst egy kényelmes székbe ültetik egy íróasztal mellé azzal, hogy nyugalmat parancsoljon magára, mintegy elernyedten üljön. (Könnyű azt mondani, — különösen, ha bűnös az illető! — Fordító). Ezután 3 elektromos drótot kapcsolnak hozzá. Ezek egyike egy tekerccsel a felsőkarjára jön, ami a vérnyomást méri. A másik egy gumicsővel a mell-

kasára, ez méri a lélegzetet. A harmadik egy plasztikdarabbal a tenyerére, ami az izzadás fokáról ad képet. Ez a 3 testrészt jól kimutatja, hogy az egyén hogy reagál az egyes feltett kérdésekre, ami azután egy elektromos műszerrel olvasható le, mely az EKG-hez hasonlítható, a neve Polygraph.

A vizsgák egymástól eltérőek, de általában 40 kérdést tesznek fel 10-es sorozatokban, melyek különbözőek, de némelyiket néha megismétlik, hogy így a reagálás jobban ellenőrizhető legyen.

Bármilyen legyen is ez eredmény, a megvizsgált kijelentheti, hogy nem tartja érvényesnek az így tett vallomást, amit röviden így fejeznek ki: "Tell us to forget!" — Felejtsd el! — Tehát nem döntő bizonyíték!

VADÁSZ IGAZOLTATÁS

Kultsár Lajos London.

A 30-as évek közepén, egy szép meleg szeptemberi vasárnap, az I. kerülethez tartozó, Pest megyében lévő turai őrparancsnoka, a szegedi kerülettől e napokban áthelyezett x. y. törm-t, az őrskörlet megismerése végett utvonlalportyázásra vezényelte ki egy prb. cső. járőrtárs kíséretében.

Boldog község határába érve, a járőr lövésekre lett figyelmes, s az ut mellett elhuzódó kukoricásban csakhamar felbukkant egy vadász. — Idős ember, haja és bajusza ősz, ruházata: vásott bakancs, rövid cserkész-nadrág, sokat mosott kaki ing és egy jobb napokat látott öreg szalmakalap.

A jv., ki először volt szolgálatban a prb. cső-rel, kissé fölényesen és magabiztosan szólt a jt-nak:

— Látja azt a vadászt? Igazoltatni fogjuk. Maga még ilyent nem is tett.

Puskájukat sulyba véve leléptek az országút mellett huzódó friss szántásra, amitől a kukoricás kb. 50 méterre volt.

— Adj Isten! — kiált a jv. Van-a vadászjegye? Jöjjön csak közelébb!

A vadász felhurkolt még egy foglyot az akasztóra, s kényelmesen megindult a járőr felé. — A jv-től szabályszerűen 3 lépést oldalt lépett jt., aki már megért néhány szemlét az őrön, nézte a vadászt, ismerősnek találta, kutatott az emlékei között... hirtelen felismerte az ősz, magyar-bajuszos embert. Valamit mondani is akart a jv-nek, de meglepetésében hang nem jött ki a torkán, csak hatalmas izzadságcseppek kezdtek kikigyózni a kalapja alól. A jv. észrevéve a prb. cső. izgalmát, odaszólt neki a fogai között, hogy

— Talán be van gyulladva? Nem orvvadász ez! — Majd a vadász felé:

— Öregem, hát egy kicsit élénkebben, mert sietős a dolgunk!

A jt. szólni akart megint, de a vadász már igen közel volt, s a jv. felszólította a vadászjegye felmutatására.

— Itt van! — nyujtja át a vadásztáskából kivett jegyet a vadász.

A jv. hetykén szétnyitja, nézi a nevet; v. S. F. cső. ezds. Erre már ő is izzadni kezd. — Hisz ez a kerületi parancsnok!!!! villan át az agyán. Meg sem várja, hogy a jt. csatlakozzon hozzá, puskáját hirtelen vállra veszi, tiszteleg, majd nagy zavarában így jelentkezik: Nagyméltóságod, — nem, Mél-

tóságod, nem, Ezredes ur... stb. stb. Az ezds. látva a nagy zavart, a jelentkezés után így szólt:

— Na, jól van csendőrök, csak folytassák a szolgálatukat!
Bevonulás után a jv. jelentette a történeteket az öpk-ának, aki egy cseppet sem volt elragadtatva az új törm. első szolgálatától, s azonnal jelentette az esetet telefonon a gödöllői szárnyparancsnokságnak, s azonnal jelentette kapta, hogy a szakpk. ki fog szállni az eset kivizsgálására.

Két nap múlva az örs a ker. pságtól egy rövid jegyzetet kapott.
"Az öpk. nevelje az embereit több udvariasságra és kevesebb kényelemre. N. örgy. ker. sgt."

A ker. parság házi intézkedése folytán ezzel az ügy elítélését nyert.
Az esetet a Vaskorona Rend-es v. S. F. ezds. kerpk., tábornok korában maga mesélte el jóízűen, aki igen megértő, melegszívű jó bajtárs és par-nok volt.

Egyéb részletek a szakpk. kivizsgáló jelentéséből valók.

* * *

K Ö Z L É S E K

— *Bajtársi találkozó.* A Ludovika Akadémiát és más tisztképző intézetet végzett bajtársaink közül mintegy 200-an jöttek össze a m. év okt. 4. és 6-án Bécsben egy igen jól megrendezett találkozóra, a bajtársi szellem további fenntartása jegyében. Európából, Amerikából és Kanadából, mintegy 40 avatási évfolyam volt képviselve.

Október 5-én táborigény volt az Ismeretlen Katona sirjánál, amit a Monarchia tisztképző intézeteinek emlékére rendezett kiállítás ünnepélyes megnyitása és megtekintése követett. Innen az osztrák bajtársakkal együtt a Teréziánium Akadémia parancsnokának meghívására Bécsújhelyre utaztak, ahol a bajtársi ebéden v. Farkas Ferenc vezeds. mondott köszönetet az Akadémia parancsnokának, aki lehetővé tette ezt a bensőséges találkozót. Majd megkoszorúzták azt a hősi emlékművet, mely közel 1400 hősi halott nevét tünteti fel, valamint Ferenc József és Mária Terézia szobrát. — Utána az Akadémia aulájában leleplezték egy márványtáblát, melyet a Ludovika Akadémia alapításának 160. évfordulójára helyeztek ott el, s amit a Teréziánium Akadémia par-noka vett át. — Bécsbe visszatérve megtekintették a Hadilevéltár kiállítását és a Hadtörténelmi Muzeumot, majd a záró disz-vacsorán Lengyel Béla altbgy. üdvözölte német nyelven a közel 800 főnyi résztvevőt.

A zökkenésmentes — sok előkészületet, munkát igénylő — rendezés érdeme magyar részről v. Ilinkay-Eggenhofer Dezső bajtársat illeti.

* * *

— Súlyos autó-baleset érte Abay Kálmán bajtársunkat Münchenben. Nyakcsigolyatörést szenvedett, s mint írta, csak a Mindenható segítségével

maradt életben. Három hónapig kellett túrnie a nyakát kifeszítve tartó gipszkötést.

Őszintén kívánjuk mielőbbi teljes gyógyulását.

* * *

— Közel egymásután kétszer "látogatták" meg elvetemült zsványok v. dr. U. L. bajtársunkat new yorki lakásán. Súlyosan bántalmazták, ruháját letépték pénzét elvették. S mint természetes, nyomuk veszett.

Ennek hatása alatt — mint bt-unk közli — úgy döntött, hogy itthagya Amerikát és Ausztriába telepszik át. — Levelében meleg szeretettel bucsuzik és jókívánatait küldi a Cső. Cs. K. bajtársainak azzal, hogy távozása nem jelenti a tőlünk való elszakadást! — Üdvözlését ezuton tolmácsoljuk, egyben az új és biztonságosabb környezetben mi is — sokan irigykedve — minden jót kívánunk neki.

* * *

— Nagy László bajtársunk — néhai Nagy István II. cső. alhdgy. fia örömmel köszönt bennünket levélben, miután egy kölcsönkapott E. É.-ből hírt szerzett rólunk. — Leírja szenvedéseit, az orosz fogságot, ahonnan csak súlyos tifusszal szabadult, majd ennek otthoni folytatását a népbíróági ítéletet, internáló tábort, szívtrombózisát, míg végre 1965-ben egy rokona meghívására átléphette a vasfüggönyt és Németországban telepedett le. — Az E. É. minden sorát többször olvasta el feleségével együtt, — mélyen meghatódva.

* * *

— Az emigrációs csendőr-egység megvalósításával kapcsolatban meg-szivlelendő, komoly javaslatot kaptunk a MKCSBK cortlandi/N. Y. csoportjából, szíves meghívással annak letárgyalására. Elnökünk köszönettel nyugtázta úgy a meghívást, mint a jószándéku tervezetet, amit az argentin bajtársainknak az előző E. É.-ben közölt javaslatához csatolva fogunk megtárgyalni, mely kezdeményezés széleskörű visszhangot keltett, s már eddig is nagy számban érkeztek be kedvező hozzászólások és javaslatok. A többfelől megindult, békét akaró kezdeményezés azonban nem elegendő, ha figyelembe vesszük a MKCSBK kebelében alakult Felügyelőség első közleményében foglalt elutasítást és az újabb súlyos, durva támadást. — Ezekkel külön fogunk foglalkozni.

* * *

— Az amerikai elnökválasztás után több bajtársunktól kaptunk levelet, melyekben bizakodnak és reménykednek magyar sorsunk jobbrafordulása felett és további összetartásra kérnek, elismeréssel szólva eddigi munkánkról.

Itt említjük meg, hogy az Inaugural Committee-től Nixon elnök és Agnev alelnök washingtoni beiktatására — január 20-ra — a Cs. Cs. K. elnök is kapott meghívást, amit megtiszteltetésnek könyvelhetünk el.

ÉVFORDULÓK

— 150 éve született YBL Miklós európai híri építőművész, több érdemrend tulajdonosa, a Főrendiház tagja. Ő építette a Szt. István Bazilikát, az Operaházat, több budapesti főuri kastélyt, stb.-t. De vidéken és Európa egyéb országaiban is dicsérik művészetét maradandó alkotásai.

— 125 éve született MUNKÁCSI Mihály, a világhíri festőművész. Csodálatos szépségü művei közismertek. Ezek közül kettő, "Krisztus Pilátus előtt" és "Krisztus a Golgotán" egy US-beli család birtokában vannak. Munkásságát és amerikai tartózkodását ez évben a szenátusi Kongresszusi Naplóban is megörökítették.

— 75 éve borította gyászba egész Magyarországot a hír, hogy Turinban, 92 éves korában meghalt KOSSUTH Lajos, hazánk egyik legkiemelkedőbb alakja, a szabadság és függetlenség kérlelhetetlen harcosa, a kiváló szónok és államférfi, akit 1849 tavaszán az ország kormányzójává választottak.

— 50 éve halt meg br. EÖTVÖS Loránd kiváló fizikus és természet-tudós. Tüneményes pályát futott be, s már 24 éves korában a fizika egyetemi tanára, majd akadémikus, a Magyar Tud. Akadémia elnöke, később miniszter. A fizika egyik "fejedelme" volt, állapították meg róla.

— 50 éve halt meg ADY Endre a lángelméjü modern magyar költő 42 éves korában, akit a mostani otthoni rendszer teljesen magának sajátít ki. Pályafutását Nagyváradon kezdte, mint lapszerkesztő. Nagybudapesten 1 tér és 12 utca viseli a nevét.

RÖVID HIREK

— Egy Ny. Németo-ban működő "magyar" hírszerző tiszt sikereiről ír egyik lap, aki még az USA-nak dolgozó horthysta tisztet is be tudta szervezni, s így lebuktatta az US Magyarországra küldött összes ügynökeit.

— Korszerűsítik a magyar hadsereget. Háromszor 8 hónapos kiképzési rendszert vezettek be, ami állítólag jelentősen javította a csapatok harckészültségét. A korszerű MIG vadászgépek, rakéták, páncélozott járművek mind a Szovjetunióból származnak.

— Az a határmenti falu, amelyik ellenszolgáltatás nélkül vállalja határszakaszának biztosítását, a megtisztelő "Határörközség" nevet nyeri el.

— 1968-ban 25 millió Ft-nyi ajándék ment É. Vietnámba Magyarországból.

— Akarja tudni, hogy hol telepítik az USA-ban a rakéta-elhárító állomásokat? Olvassa el a clevelandi Press márc. 15-i számát! De ugyanezt az egyik TV állomás aznap esti műsorában térképen is bemutatta! — Ijesztő!

— Moszkvában kiképzett 2 "magyar" törzstiszt rablógyilkosságot követett el Budapesten.

— Hazai statisztika. Minden 100 háztartásra jut 20 hűtőgép, 45 TV, 54 mosógép, 88 rádió, 17 motorkerékpár és 5—6 autó.

— A Schell Co. 10 benzinkutat állít fel Magyarországon, ahol majd Fo-

rinttal is lehet fizetni. A benzin 3 fokozatu lesz. — Árát egyelőre nem közlik.

— Ujabb számítások közlik, hogy a "szomszédos államokban" 1968 jan. 1-én 3.350,000 magyar élt.

— A "Magyarok Világszövetsége" és az IBUSZ 1970-ben a magyarok világévét rendezi meg. Erre 100 ezer magyar hazlátogatását akarják megszervezni.

— A filmek rossz minősége és a TV terjedése miatt 1968-ban 12 millióval kevesebb néző volt a mozikban, mint 1967-ben. Évente kb. 20 magyar filmet gyártanak és 120—140-et visznek be külföldről bemutatásra.

— Budapesten az 1300 taxiból csak 520 üzemképes.

— Felavatták az új Dráva-hidat Barcs és Verőce között.

— 29 ezren élnek hazánkban szociális otthonokban és aggok házában.

— Minden munkanapra 1 halálos üzemi baleset jutott a m. évben otthon.

— Ny. Németo-gal árucserforgalmi egyezményt kötött Magyarország.

— Az 1 főre eső tápanyagfogyasztás otthon — állítólag — 3097 kalória.

— Fellendült a házinyul export! Mázsája 84—87 \$!

— Az "ingázók", — lakhelyüktől távol dolgozók — száma 670,000!

Ezeknek fele Budapestre jár fel munkába vidékről.

— Az új földalatti kocsivezetőit Moszkvában képezik ki.

— Magyar tanszék működik az "Ungvári Állami Egyetem"-en.

— Japán 2 mesterséges sziget építését tervezi, ahol 2 millió ember élne.

— Tárcanélküli miniszter a szlovák kormányban a magyar Dobos László.

— A pozsonyi "Uj Szó" c. lapban írja egy magyar: "Végre otthon szeretnénk már érezni magunkat szülőföldünkön..." — Területi önkormányzatot kér a Felvidék magyarsága. Az újabb fejlemények szerint nem sok rá a kilátás.
Részben FE-től.

* * *

APÁK ÉS FIUK

Hogyan gondolkodnak különböző korban a fiuk édesapjukról?

7 éves korban:	Édesapám egy tudós! Ő mindent, mindent tud!
14 " "	Édesapám néha téved egyes dolgokban!
20 " "	Édesapám kissé el van maradva a gondolkozás módjában, nem él a mai korban!
25 " "	Az én öregem nem sokat tud! Mond mindent össze-vissza!
30 " "	Menjek-e az öregemhez ebben az ügyben? Talán tud valami jó tanácsot adni.
45 " "	Milyen kár, hogy meghalt szegény öregem! Az igazság az, hogy mindent előre jól látott!
60 " "	Szegény édesapám! Egy nagyesszü tudós volt! Milyen kár hogy csak ilyen későn értem meg őt!

(Spanyolból fordítva; Kulifay L. Argentina)

A "SZEGÉNYLEGÉNYEK" C. FILM MARGÓJÁRA

Az otthoni Magyar Hírek tárgyalja a londoni Filmhét-en "nagy sikert aratott" fenti c. magyar filmet, ami "felzaklató" mestermű.

Valóban felzaklató! Különösen az a jelenet, amit a fentirt lap képben is bemutat, ahol kakastollas csendőrök sorfala között egy teljesen meztelen nő fut át, akit a csendőrök megvesszőznek. A kép aláírása: "A megvesszőzött lány a csendőrök között".

Ökölbe szorul a kezem és vibrálnak az idegeim, ha ez a rágalmazó szennyes kép jön előm! — Megjelenik előttem kristálytisztá szolgálati multunk, amit nem szennyezett be semmiféle gonosz, szadista tett, mert a törvénszabta szolgálatunkat becsülettel teljesítettük!

Miért kellett ezeknek az osztrák zsandároknak egy részét korhü csendőruhába öltöztetni? De mindegyikre ráakasztani a jelsipzsinort, a "szentjánoskenyér" kardot. Miért kellett a legjellegzetesebb tulajdonukat, a kakastollas keménykalapukat az állszíjjal rájuk adni? S végül, miért kellett a kép alá azt írni, hogy ezek csendőrök, mikor a mese szerint is osztrák zsandárok voltak? — Oka, hogy ők még ma is félnek a testületünk örködő, igazságos kezétől, mely egykor az ország sziklaszilárd pillére volt. Kell, hogy testületünknek a világ által elismert tekintélyét tovább rombolják, s azt ilyenek akarják a magyar közvélemény elé tárni. S mindezt 1868-ra helyezi holott jól tudja, hogy a m. kir. csendőrség 1881-ben kapta meg ezt a ruházatot és felszerelést. Mindebből kilátszik a tendenciózus rosszakarat.

A "csendő" nevet nagyon gyűlöletessé tették 1945 után, s ezt az ellen-szenvet, gyűlöletet akarják még ma is életben tartani.

Mi nem tudjuk a világnak filmen bemutatni az ÁVO-sok szadista rémtetteit, Recsket, Kazinc-Barcikát, nem tudjuk odakiáltani Londonnak, Párizs-nak, hogy a Jancsó Miklóso-k rágalmaznak, multunkat és becsületünket gonoszul elferdítik. De azért ne hagyjuk cáfolatlanul se az ilyen szennyes vádak-at! Legyünk "bajkiáltók", döngessük meg a vész-fát! Zörgessünk igaz szóval az itteni szivekbe, s ha az meggyőző, becsületes, meghallgatásra fogunk találni.

Add Uram, hogy megtarthassuk ősi erényeinket, hogy azt az erős alapot, amire atyáink hite építette az országot, ne ingathassa meg a sátán!

Add, hogy felismerjük az igaz haladás ösvényeit, nehogy erkölcsünkben megromolva, elveszítsük az ezeréves hazánkat!

sy — ky

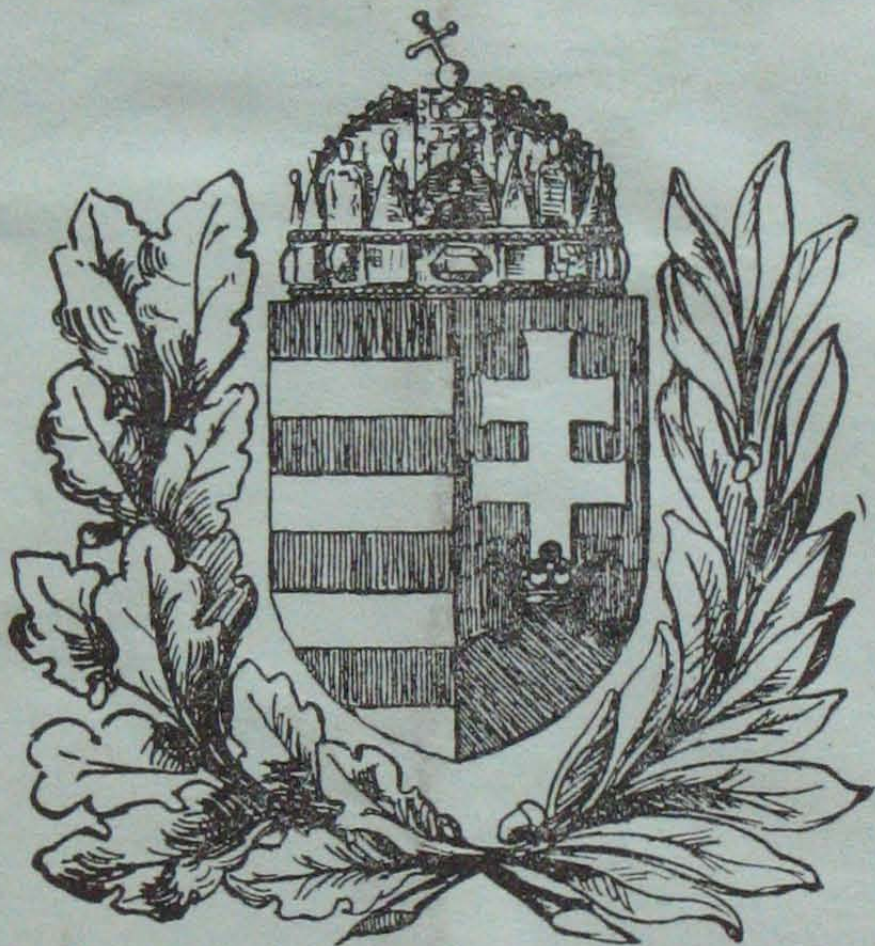
* * *

Szerkesztői üzenetek. N.G., H.I., Sz.B. A tagsági díjat és az E. É. hozzájárulást a pénztárosnak kérjük küldeni, ne a szerk-nek, vagy titkárnak. Cím a 21—22 és a 23—24 sz. E. É.-ben.

— Többeknek. Az E. É.-t borítékban, levélként küldeni, tetemes postaköltség többletet jelentene.

Elnézést kérünk lapunk késéséért. Oka: betegség és nyomda-csere.

Bajtársainknak kellemes nyaralást kíván
a Szerkesztő Bizottság.

*Hiszek egy Istenben, hiszek egy hazában,
Hiszek egy isteni örök igazságban,
Hiszek Magyarország feltámadásában!*

Amen!